

6) עדין פרק א מ"ג
3) עדין פרק א מ"ג
4) [במקום דף מ"ג]
5) עדין פרק א מ"ג
6) מ"ג ע"ג דף טו;
7) [במקום דף טו];
8) ע"ג דף טו;
9) ע"ג דף טו;
10) ע"ג דף טו;
11) ע"ג דף טו;
12) ע"ג דף טו;
13) ע"ג דף טו;
14) ע"ג דף טו;
15) ע"ג דף טו;
16) ע"ג דף טו;
17) ע"ג דף טו;
18) ע"ג דף טו;
19) ע"ג דף טו;
20) ע"ג דף טו;

רבינו חננאל

אמר ר' יהודה ב"ה
דבר נחלקו רביי' גזרו
ואסי' ביניה שנהלקו גזרו
ביום למחר הושוו: אמר
רב יהודה אמר שמואל
ב' מקומות נחלקו שמי
הלל שמי אומר מקב
חלה כ' וכו' כמפורשים
במשנתנו בחלת עריות
והיא מסכת ביהרות: ארצו
העמים יוסי בן יוחנן
איש צדקה ויוסי בן יוחנן
איש ירושלים גזרו על

רב נסים גאון

מלא הין מים שאובין
פוסלין את המקוה:
שיעור ההין י"ב לוג
והקב יש בו ד' לוגין הנה
בט' קבין ל"ו לוג
ופירושו מבואר בס'
עריות ובהלכות פסוק
ערכי פסחים וקבא ונתני
דאבוע לזני הריא תהני
(עריות פ"א) הלל אומר
מלא הין מים שאובין
פוסלין את המקוה וכמה
הין י"ב לוג שמי אומר
ט' קבין שהן ל"ו לוג
אלמא קבא ארבעה לזני
הריא ולזנא מלא
דאבועה רביי' רביעא הניא
דתיניא (מנחת דף פו) הין
וחצי הין ולישיתיה הין
ורביעייה הין לוג וחצי
לוג ורביעייה אלמא הוא
ארבעה רביעייה הריא
ובבבא דשמי' מדרת
אמרו (שם דף פט) והקב
תריס' לזני הוי דכתיב
יהיה זה זה בניגטטייה
י"ב לוגי הריא:

הגהות הב"ח

א) גב' ו' דברים
שאמרו גזרו מ"ג כ"ל
והינה לנו נמחק כ"ל
ב) ר"ש ד"ה כי קאמר
וכי' האצט צ"ד עם
הנשיאים וכי' נמסכת
מגינה נ"ב פ' אין קורט
דף טו סוף ע"א:
ג) ד"ה ושמעון הוא
שנקרא רשב"ג הנכרי
עם תנוגי: (ד' תם)
ד"ה אלף וכו' הוי זכות
זה נמקד:

הגהות וציונים

6] עין שפת אמת ופני
יהושע שביאר ההוא'
והמסקנא: 3] צ"ל
6] גיליון: 2] ג' כ"ה כתיב'
ד' גיליון צ"ל וכו' כתיב'
רביעי' עדין למהקו אה' ה'
דשמייה והחלת לר"ן
ושמואל י"ב גיליון: 1] כתיב'
וכן כתיבו חז"ל והרי' חז"ל
מ"ב הביאו בשם גנ' כתיב'
בגמ' עיי'ש כ"הא':

יציאות השבת פרק ראשון שבת

קיד א מ"ו פ"ח מהלכות
שלא א"ת טומאות
הכלה כ:
קבו ב מ"ו פ"ו מהלכות
בביתם הלכה כטו סמנ
עין קמח טור ש"ע א"ח
סמנ טמו סעף א וטור
ש"ע י"ד סמנ טב סעף
פ:
קבו ב מ"ו פ"ד מהלכות
מקואות כלכה ב סמנ
עין קמח טור ש"ע י"ד
סמנ קמח טור סעף טו:
קיד ד מ"ו פ"ח מהלכות
טומאות משכ ומשכ
הכלה ד סמנ עשין רמג:

גליון הש"ס

מנכ"ט גמרא דאמר
רב כהנא בישיבה ר'
ישמעאל בר' יוסי. ע'
פסקים קוח ע"ג (גמרא)
א"ר כהנא כשחלה ר'
ישמעאל ג' יוסין:

ליקוטי רש"י

התחלה בדרך יד:
שמואל אומר כ' פ'
הנשים ירין שפתו. א'
לחמה דל לנו א'
מעטל תרומה וטהרות
שמען כהן משעת רח"ה
ואלן ולא אמרי' כי הוי
דשפא אישמח דס צנית
היחינו י' הוט דקמ נמי
מקמי הוי הוי אישמח
וכותלי צי' הרמס
העמודיה וקיימא לן צ'
לוג דין (מ). כל
השטח ממעלות צנית
הסליון. מפקידה
פ' פקידה. דקמ עלמה
נחלת צנית ומלכה
טהורה וליוס רביע דקמ
ומלכה טמאה מישין
וממלאה טמאה כל
הטריטור ממעלקה כהן
משעת דקמ אמת צנית
דשפא עם סילוק ידיה
לחמה וכותלי צי' הרמס
האי' וכו'. ואפי' י' ב' ב'
הרבה. י'ן דקמ
ראשונה לשינה מעמאין
כל הטריטור ממעלקה
כהן צניתים אלף הין
דמתי' דקמ קמייח
טהרות דהא כשדקמ
עלמה מלכה טהורה. א'
כדברי זה. אשמח
יונה מזל דדלי כולי האי
מיס רביס לא מקמי ליה
כותלי צי' הרמס. ו' א'
כדברי זה. שמקל יומר
מלא א' א' א' מצ' א' צ'
ממעט ע' י' ד מפקידה
פ' פקידה. אלא ט' מיס
הרבה י'ן פקידה לפקידה
לא ממעלקה לה לכותלי
טהרות דעי' ופי' אלף
אחוס שמעלקה אלף
מחמלול ששעה האח
ועמייתיה דרמנ מפרש
לקמן בגמרא נמלא מעת
למע ממעט ומן מפקידה
לפקידה. ובמפקידה
פ' פקידה ממעט ע' י' ד
ממעט א' א' א' א' א' א' א'
מפקידה לפקידה מועט
מומן מעת למע הולפין
אחוס לקמ כהן דקמ
עלמה שתי' ומלכה
טהורה ומורה ונדקמ
עבדת ומלכה טמאה
לדמתי' לקמן ממתי'
(גדה יא). פעמים כריכה
לזימ' בנדק ממתי' וי'ן
הששטות לא מעת
טהרות על לל מעת דהא
דקמ שתי' ומלכה
טהורה וליפל למימד דהוי
דס מחמלול כהאי עשתה

אלא שלמה גזר לקדשים
לחורמה גופא אמר רב יהודה אמר שמואל
י"ח גזרו ובי"ח נחלקו והתניא הושוו בו ביום
נחלקו ולמחר הושוו גופא אמר רב הונא בג'
מקובות נחלקו שמואל והלל שמואל אומר
מקב חלה והלל אומר מקביים והכמים
אומרים לא כדברי זה ולא כדברי זה אלא קב
ומחצה חייב בחלה משהגדילו המדות אמרו
חמשת רבעים קמח חייבין בחלה ר' יוסי
אומר ה' פטורין ה' ועוד חייבין ואידך הלל
אומר מלא הין מים שאובים פוסלים את
המקוה ו שחייב אדם לומר בלשון רבו שמואל
אומר תשעה קבין והכמים אומרים לא כדברי
זה ולא כדברי זה עד שבאו ב' גרדיים משער
האשפה שבירושלים והעידו משום שמעיה
ואבמליון ששלשה לוגין מים שאובין פוסלים
את המקוה וקיימו חכמים את דבריהם ואידך
שמואל אומר כל הנשים דיון שעתן והלל
אומר מפקידה לפקידה ואפי' לימים הרבה
והכמים אומרים לא כדברי זה ולא כדברי זה
אלא ימעת לעת ממעט ע"י מפקידה לפקידה
ומפקידה לפקידה ממעט על יד מעת לעת
ותו ליכא והאיכא ה' הלל אומר לסמוך ושמואל
אומר שלא לסמוך כי קאמר רב הונא היכא
דליכא פלוגתא דרבוותא בהדיהו והאיכא
ה' הבוצר לגת שמואל אומר הוכשר והלל
אומר לא הוכשר בר מיניה דההיא דהתם קא
שתיק ליה הלל לשמואל: יוסי בן יעזר איש
צרידה ויוסי בן יוחנן איש ירושלים גזרו טומא'
על ארץ העמים וע' כלי זכוכית: והא רבנן
דשמנים שנה גזרו ד' דאמר רב כהנא כשחלה
ר' ישמעאל בר' יוסי שלחו לו ר' אמור לנו ב'
וג' דברים שאמרת (6) (לנו) משום אביך שלא
להם כך אמר אבא ק"פ שנה עד שלא חרב
הבית פשטה מלכות הרשעה על ישראל פ'
שנה עד שלא חרב הבית גזרו טומאה על ארץ
העמים ועל כלי זכוכית מ' שנה עד שלא חרב
הבית גלתה לה סנהדרין וישבה לה בחנויות
למאי הילכתא א"ר יצחק בר אבדימי לומר
שלא דנו דיני קנסות דיני קנסות ס"ד אלא
אימא שלא דנו דיני נפשות וכל תימא בפ'
שנה נמו אינהו הוו והתניא הוי ושמעון
גבוליאל ושמעון נהגו נשיאותן (לפני)
הבית מאה שנה ואילו יוסי בן יעזר
איש צרידה ויוסי בן יוחנן הוו קדמי טובא
אלא

המקום דלרשינן מיניה (פטהדרין יד:
10) מלמד שהמקום גורס לא כתיב
אלף בוקן ממרסא ובוקן ממרסא גופיה
לא כתיב אלף צהמרסא שזרין
שימרה עליהם במקומן אלף לזנו
יכול (2) אע"פ שאין צ"ד הגדול צלשכת
הגויא ואין נראה לומר דעתיק שיזי
צמקומן בשעת עצירה כמו בוקן
ממרסא דהא בוקן ממרסא לא על
המרסאו לנד מיחייב אלף עד שיחזור
לעירו ועשה כהורסאו והא לא
כתיב מקום ועוד ללא מצינו צנוס
מקום שהוי צודקין אס היו צ"ד צלשכת
הגויא בשעת עצירה אס לאו (2):
אחו
אלף הין טהרות דענדוקת שתי' ואילן מעמאין
דהיינו מפקידה לפקידה. ע' י' על כח מפקידה
לפקידה הוה כח מפקידה לפקידה הוה כח
מעמאין כמו פוסל על ידו וימנה (15) וכן הכנה
(16) וכן הכנה (17) ושמואל אומר ש"א פ' פקידה. י'
סומן עליהן מערב יוס טוב וכו' אלף ענין מפק
למסיחא שמיטה וס' (18). א' א' א' א' א' א' א'
כח היה סומן ויהי ליה משתמש צבלי מוסין
מקום א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א'
משום שזת לא עלוין חלקי על גבי צנית
דלרשין לקמן (מ"ג גמרא). לרשין נהגו ונעשות
תמן י'ן. ושמואל אומר רובש' ר' א' א' א' א' א'
התקף חאלק וכן הן עומדין נחל ליה צמאי
דעתיק מיניה וי' (19). א' א' א' א' א' א' א'
לצידת אולי גוריקן לה פליאות שבת
(שבת 11). (משום גזירה) שפא יפגרו
בקפיות מופסות (חולין י"ז). (המשך
בבמור 3)